

СЕКЦІЯ 8

ДИПЛОМАТИЧНІ ТА КОНСУЛЬСЬКІ ЗНОСИНИ

БОНДАР ЄВГЕНІЙ СЕРГІЙОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»

СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ДИПЛОМАТИЧНОГО ПРАВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Діяльність держави в сфері зовнішніх зносин – це його дипломатична діяльність в широкому сенсі, що охоплює всі офіційні зв'язки і відносини даної держави на міжнародній арені. Право, що регулює цю діяльність, називають дипломатичним, що є галуззю загального міжнародного права.

Поняття «дипломатичне право», в широкому значенні розуміється як сукупність правових норм регламентують питання, що стосуються встановлення і підтримки офіційних відносин між державами, а також між державами і міжнародними організаціями, зокрема, статус, привілеї та імунітети дипломатичних (консульських) місій і дипломатичних (консульських) представників [2, с. 59].

Норми права, що визначають положення і діяльність органів зовнішніх відносин, регулюють і юридично гарантують дипломатичну діяльність суб'єктів міжнародного права, є нормами дипломатичного права.

Предметом дипломатичного права є офіційна діяльність держав – учасниць міжнародного спілкування в області зовнішніх зносин. До них відносяться правова регламентація зовнішніх зносин держав, форми їх представництва за кордоном, організація дипломатичної служби, підготовка і створення дипломатичних актів, їх кваліфікація, підготовка дипломатичних і консульських кадрів і ряд аспектів цивільно-правового характеру.

Дипломатичне право знаходить своє вираження і в нормах внутрішньодержавного права. Це означає, що форми і принципи організації дипломатичної діяльності кожного суб'єкта міжнародного права визначені і нормами внутрішньодержавного права, які мають на території кожної держави обов'язковий характер. Дипломатичне право, будучи комплексною галуззю міжнародного права, складається з декількох підгалузей. Воно включає дипломатичне право, Консульське

право, право спеціальних місій і дипломатичне право міжнародних організацій [4].

В епоху глобалізації в системі дипломатичного і консульського права сформувалася нова підгалузь – дипломатичне право міжнародних організацій для міжнародно-правового регулювання міжнародних відносин між державами і міжнародними організаціями, і між міжнародними організаціями і державами. Формування дипломатичного права міжнародних організацій в якості підгалузі дипломатичного і консульського права дозволить кодифікувати міжнародно-правові норми в даній сфері і в кінцевому підсумку послужить прогресивному розвитку норм, принципів і правовідносин в даній сфері [3, с. 39].

Найважливіші сучасні джерела, якими кодифікується дипломатичне право:

1. Віденська конвенція про дипломатичні зносини (1961).

Положеннями зазначеної Конвенції відбувається регулювання всіх найважливіших питань міжнародного права, в тому числі: встановлено видів і функцій дипломатичних місій; врегульовано питання про процедуру призначення глави дипломатичного представництва; проведена характеристика класів відповідних дипломатичних представництв; визначено легальне визначення дипломатичного імунітету, для цілей міжнародно-правового регулювання. Зміст Конвенції 1961 року представлено 53 статтями і двома факультативними протоколами [1].

2. Конвенція про спеціальні місії (1969).

3. Віденська конвенція про представництво держав у їхніх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру (1975). Коли мова йде про багатосторонню дипломатію, особливо про дипломатію, що реалізується в рамках системи ООН, найважливішими джерелами є Конвенція про привілеї та імунітети Об'єднаних Націй (1946) і Конвенція про привілеї та імунітети спеціалізованих установ (1947).

Таким чином, можна зробити висновок, що в даний час у зв'язку з бурхливим зростанням міжнародних відносин – «дипломатичне право» як галузь міжнародного права зазнає великих змін, перш за все пов'язані з якісним зростанням міжнародних відносин у світовому співтоваристві, розширенням сфери правового регулювання галузі, саме дипломатичне право, і в цілому дипломатія, стали проникати в різні сфери діяльності міжнародних відносин, тому, конвенційні норми міжнародно-правового регулювання статусу дипломатичних представництв потребують корекції, виходячи з актуальних особливостей розвитку дипломатичних відносин.

Список використаних джерел

1. Віденська конвенція про дипломатичні зносини від 18.04.1961 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_048#Text (дата звернення: 05.11.2021).
2. Лобжанідзе Г. Ш., Лобжанідзе Д. Про концепцію дипломатичного права та деякі еволюційні аспекти. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2020. 2(55). С. 58–61.
3. Harry W. Kopp, Charles A. Gillespie. *Career Diplomacy: Life and Work in the U.S. Foreign Service*. Georgetown University Press. 2011. P. 39–40
4. Rakhmanov Sh. The formation of diplomatic law of international organizations in the science of diplomatic and consular law of Uzbekistan. In : *Review of law sciences*. 2019. № 3. URL: <http://tsul.uzwebline.com/storage/media/-%D0%B2%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%> (дата звернення: 05.11.2021).

Науковий керівник: асистент кафедри Владишевська В. В.

БОРУЦЬКА ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІСТОРІЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ ВІДНОСИН НІМЕЧЧИНИ ТА ПОЛЬЩІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Все ще – через 82 роки після нападу Третього Райху на Польщу, невелика кількість німців знають, яким був дійсний масштаб завданих втрат сусідній країні.

Тема Другої Світової Війни все ще домінує у відносинах Польщі та Німеччини. Владні кола Польщі вже вкотре порушують питання неврегульованих репарацій, на даний момент йдеться про суму більше ніж 800 мільярдів євро. Також не забувають про те, що Республіка Польща була не тільки першою жертвою Вермахту, але й першою у списку найбільших людських втрат за період Другої Світової Війни [2].

Як ми вже знаємо, Польща та Німеччина є членами Європейського Союзу, але внаслідок історичних подій, політичного примирення вони так і не дійшли. Так, Польща та ФРН добре контактують в економічній сфері. Товарообмін між цими країнами у сумі становив близько 118 млрд євро, Німеччина є одним з найважливіших експортних партнерів Польщі, та й навпаки. Польща стала шостою для ФРН по значенню торговельним партнером. Також, гео економічні відносини доповнюються тісним контактом між людьми: польські